မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
-	ထုတ်ဝေသူရဲ့ အမှာ	(က)
၁။	ကော်ရင်ဂျီ	၁
၂။	မမလေးတို့ထဘီ	၅
၃။	အချိန်တန် အရွယ်ရောက်တော့မယ်ဆိုရင် -	၉
၄။	ဝံသာနုခေတ်	၁၅
၅။	စန်းထနေတဲ့ မောင်ကျောက်လုံးရဲ့ခြေသုံ့ကြီး ၂ စီး	၂၁
၆။	သမီးမိန်းကလေးဖို့ အလုပ်	၂၅
၇။	ဆင်းရဲသားနဲ့ လောင်းကစား	၃၁
၈။	အမျိုးသမီးဝတ်စုံ	၃၇
၉။	အမေတို့ လူ့အဆောက်အအုံ (၁)	၄၁
၁၀။	မြန်မာနဲ့ ဘောလုံးပွဲ	၄၅
၁၁။	ဘုန်းဘုန်း၊ တာ့ တာ	၅၁
၁၂။	သမီးမိန်းကလေး	၅၃
၁၃။	ရုပ်ရှင်စိန်ရတု	၅၇
၁၄။	သဘင်နဲ့အရပ်သူ ကွဲပြားရတယ်၊ တီဗွီကြော်ငြာ	၆၁
၁၅။	မန္တလေး သရက်	၆၅
၁၆။	လူနဲ့ လူ့အတွေအကြုံ	၇၁
၁၇။	သိပ်မပျက်စီးသေးခင်	၇၅
၁၈။	မန္တလေးသင်္ကြန် (၁)	၇၉
၁၉။	လူမျိုးကိုဖျက်တော့မယ့် အရက်	၈၃
၂၀။	မန္တလေးသင်္ကြန် (၂)	၈၇
၂၁။	အသွားမတော် တစ်လှမ်း အစားမတော် တစ်လုတ်	၉၃
၂၂။	အမေ့ပထမဆုံးစာအုပ်	၉၇
၂၃။	ယနေ့ခေတ်နဲ့ လူငယ်	၁၀၃
၂၄။	မန္တလေး ငါးပိချက်	၁၀၇
၂၅။	သမီးပျိုများရဲ့လုပ်စာ	၁၁၃
၂၆။	ဈေးသွား ငါးဝယ်ကိစ္စ	၁၁၇
၂၇။	မိန်းကလေးဆိုတာ	၁၂၃
၂၈။	ထည်လဲထည်ချွတ် မလုပ်ရတဲ့ကိစ္စကြီး	၁၂၇
၂၉။	လင်စုံမယားဖက်	၁၃၁
၃၀။	မိန်းမတို့ဣန္ဒြေ	၁၃၅
၃၁။	ဆင်းရဲသားနဲ့ ပဲပြုတ်	၁၄၁
၃၂။	သားတို့ သမီးတို့ သိစေချင်တယ်	၁၄၅
၃၃။	စကားပီနားကြား ရှိတယ်မဟုတ်လား	၁၄၉
၃၄။	မြေဈေး တိုက်ဈေး ကောင်းလွန်းလို့	၁၅၃
၃၅။	လူရှေ့သူရှေ့ နေမပြရဘူး	၁၅၉
၃၆။	"ရွှေမင်းသမီးလေး" ရောဂါ	၁၆၃
၃၇။	သီချင်း - သီချင်း - သီချင်း	၁၆၇
၃၈။	ဒိုင်ခွက်ခေတ်သာဆိုရင် အခက်	၁၇၃
၃၉။	"ခေတ်ပဲ" လို့ ဒီအတိုင်းကြည့်နေကြမလား	၁၇၇
၄၀။	အဝေးရောက် သားသမီးများ	၁၈၁
၄၁။	ချမ်းလိုက်တဲ့ဆောင်း (၁)	၁၈၇
၄၂။	မျက်စုံးလှုပ်နေရာပြီဖြစ်တဲ့ မြန်မာ့လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်း	၁၉၁
၄၃။	နိုင်ငံတကာက အမျိုးသမီးများ	၁၉၇
၄၄။	မကောင်းမှုဟူသည်	၂၀၁
၄၅။	မန္တလေးမှာ ပူလွန်းလို့	၂၀၅
၄၆။	အမေ့ဆီစစ်ကူတောင်းလာတဲ့ ကိစ္စလေးတစ်ခု	၂၀၉
၄၇။	ကျွန်မတို့ထမင်းပွဲ	၂၁၃
၄၈။	လူသထက် လူချင်နေရင်	၂၁၇
၄၉။	သီတင်းကျွတ်တော့မယ်	၂၂၁
၅၀။	စာရင်းဇယားမရှိလို့သာ	၂၂၇
၅၁။	ထိုက်ထိုက်တန်တန်	၂၃၁
၅၂။	ကမ္ဘာကလေးက ငယ်လာသလို	၂၃၅
၅၃။	ဆက်လက်ဖောက်ပြန်နေတဲ့ ကမ္ဘာ့ဥတုရာသီ	၂၃၉
၅၄။	အရွယ်က စကားပြောတယ်	၂၄၅
၅၅။	အိုဘယ့်အင်ဒိုနီးရှား	၂၄၉
၅၆။	ကြော်ငြာသင်္ကြန်ပွဲကြီးတော့ ပြီးသွားပြန်ပြီ	၂၅၅
၅၇။	လူသားနဲ့ ဥတုရာသီ	၂၅၉
၅၈။	လူအိုနဲ့ အမေ့ရောဂါ	၂၆၃
၅၉။	အလှနဲ့ ဘဝ	၂၆၇
၆၀။	သမီးမိန်းကလေးရဲ့တန်ဖိုး	၂၇၁
၆၁။	မြန်ပြီး မောင်းထုတ်ကြပါစို့	၂၇၇
၆၂။	လူ့ဟန်ပန်လေသံ	၂၈၁
၆၃။	ငွေကျပ် ၁၀၀၀ တန်တွေ ထုတ်ဝေမယ်ဆိုတော့	၂၈၅
၆၄။	တော်ပါသေးရဲ့ တော်ပါသေးရဲ့	၂၈၉
၆၅။	ရှိပြီးသားကို လွှင့်ပစ်နေကြတယ်	၂၉၃
၆၆။	သောင်းတိုင်ကကြား	၂၉၇
၆၇။	အမေတို့သင်္ကြန်ပွဲတော်နဲ့ မီးသတ်ပိုက်	၃၀၁
၆၈။	သမီးမိန်းကလေးတို့ရဲ့ အနေအထိုင် (၁)	၃၀၅
၆၉။	သမီးမိန်းကလေးတို့ရဲ့ အနေအထိုင် (၂)	၃၀၉
၇၀။	သမီးမိန်းကလေးတို့ရဲ့ အနေအထိုင် (၃)	၃၁၃
၇၁။	ဆေးလိပ်သောက်အကျင့်ဆိုးကို ဝိုင်းပယ်ကြတော့မယ်	၃၁၇
၇၂။	လူငယ်တွေနဲ့ အိမ်ထောင်ရေး	၃၂၁
၇၃။	ညောင်ဦးကမ်းပါးပြိုတော့ . . .	၃၂၅
၇၄။	သားတို့သမီးတို့ အချိန်တိုင် အရွယ်ရောက်ကြပြီလို့ ထင်ပြီလား	၃၂၉
၇၅။	အမေ့ပူဆာပါရစေ . . . ကျွန်မတို့ထဘီဝတ်ချင်တယ် အမေရယ်	၃၃၃
၇၆။	ချမ်းလိုက်တဲ့ဆောင်း (၂)	၃၃၇
၇၇။	လွမ်းစရာတွေကလည်း များလှပါကလား	၃၄၁
၇၈။	၁၃၆၁ ခုနှစ်မှ ၁၃၆၂ ခုနှစ်သို့ တစ်နှစ်ကူးတဲ့ နှစ်ဦး လဦးမှာ အကောင်းဟူသရွေ့နဲ့ တွေ့ပါစေသော် -	၃၄၅
၇၉။	အမေတို့ အမေ့ပြုံင်နေကြတယ်	၃၄၉
၈၀။	ဘဝချင်းတော့ မတူပါလေ	၃၅၃
၈၁။	အမေတို့ခေတ်ရဲ့ လူ့သက်တမ်း	၃၅၇
၈၂။	လူနဲ့ကျောက်	၃၆၁
၈၃။	တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဖို့ သတိရမိသေးတယ်	၃၆၅
၈၄။	အညာနဲ့ မန်ကျည်း	၃၆၉
၈၅။	အသက် ၁ နှစ် ပိုကြီးလာပြန်ပြီ	၃၇၃
၈၆။	ရောဂါဆန်းရဲ့ အမည်သစ်က "လူကြီးရောဂါ" တဲ့	၃၇၇
၈၇။	လူ့လက်ရေးနဲ့ ကွန်ပျူတာ	၃၇၉
၈၈။	ဒီနှစ်ကြုံရတဲ့ ဥတုရာသီ	၃၈၃
၈၉။	ပူအိုက်တဲ့ နွေပါကလားကွယ်တို့	၃၈၇
၉၀။	ခုနေအခါ ငယ်လို့များရသေးရင် ငယ်လိုက်ချင်ပါသေးရဲ့	၃၉၁
၉၁။	ပရိသတ်ရှိသူများသို့ အမေက မေတ္တာရပ်ခံချင်လိုက်တာ	၃၉၅
၉၂။	အသွင်ကူးပြောင်းတဲ့အရွယ်	၃၉၉
၉၃။	အပြစ်ရှာကနေပြီး အနေရဲလာမှာ စိုးရတယ်	၄၀၃
၉၄။	စာရေးတတ်ချင်တယ်၊ ဘယ့်နယ်လုပ်ရပါ့မလဲ	၄၀၇
၉၅။	မတ်တတ်စာနဲ့ တုံးလုံးစာ	၄၁၁
၉၆။	မတ်တတ်စာနဲ့ တုံးလုံးစာ (၂)	၄၁၅
၉၇။	ကာမရာဂစိတ်ကို နှိုးဆွပေးတာဟာ ပညာမဟုတ်ဘူး	၄၁၉
၉၈။	ရောက်တတ်ရာရာ ပြောရဦးမယ်	၄၂၃
၉၉။	ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်	၄၂၇
၁၀၀။	ကာတွန်းဆရာကြီးနစ်ဦးရဲ့ ရာပြည့်ပွဲ	၄၃၁
၁၀၁။	လူချင်တဲ့သမီးကလေးများသို့	၄၃၅
၁၀၂။	နဲ့နဲ့ နင့် ယဲ့ယဲ့ နစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ရပ်တည်ကြဦးစို့	၄၃၉
၁၀၃။	လူနဲ့ လူ့တန်ဖိုး	၄၄၃
၁၀၄။	ကလျာ ၁၈ နှစ်သမီး	၄၄၇
၁၀၅။	၂၀၀၂ ကနေပြီး ၂၀၀၃ ခုနှစ် ပြောင်းတော့မယ်	၄၅၁
၁၀၆။	အသေးအဖွဲ့ပေမယ့် ဂရုပြုစေချင်ပါတယ်	၄၅၅
၁၀၇။	တွေ့ဖူးပေါင် ကြုံဖူးပေါင်	၄၅၉
၁၀၈။	မတူညီတာကလေးတွေက ပေါ်လာပြန်လို့	၄၆၃
၁၀၉။	လာပြန်ပြီ ဆားစ် SARS တဲ့	၄၆၅
၁၁၀။	ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေက ပေါ်လိုက်တာ	၄၆၉
၁၁၁။	သားတို့ သမီးတို့ ဖတ်ကြစေချင်တဲ့စာအုပ်	၄၇၃
၁၁၂။	ဆောင်းတွင်းရောက်နေကြပြီမို့	၄၇၇
၁၁၃။	စာရေးချင်တယ်ဆိုတဲ့ မြေးကလေးသို့	၄၈၁
၁၁၄။	လူရည်လူသွေးမြင့်စေဖို့	၄၈၅
၁၁၅။	"ယခုနှစ် ကမ္ဘာ့အပူချိန် ပိုမိုဖွယ်" တဲ့	၄၈၉
၁၁၆။	လူ့ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲကွဲ့	၄၉၃
၁၁၇။	ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များ	၄၉၅
၁၁၈။	ညောင်ပင်တန္တေကစားကြသလို	၄၉၇
၁၁၉။	အမယ်မင့် ကိန်းကဖောက်ထိုးတဲ့မှုရှင် မိန်းမနောက်ပိုး	၅၀၁
၁၂၀။	ကျွန်မတို့ကျောင်းက အ-ထ-က (၂) တဲ့	၅၀၅
၁၂၁။	အင်မတန် ကျေးဇူးတင်ပါသည်၊ အလွန်တရာ ကျေးဇူးတင်ပါသည်	၅၀၉
၁၂၂။	မော်တော်ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ သားများ သမီးများသို့	၅၁၁
၁၂၃။	အိုမင်းရင့်ရော်တော့ အမေ့မေ့အလျော့လျော့နဲ့ပါ	၅၁၅
၁၂၄။	လူတိုင်း ရှောင်လွှဲလို့မရတဲ့ကိစ္စ	၅၁၉
၁၂၅။	မန္တလေးက ရှေးဦးအမေရိကန်သာသနာပြုကျောင်း ၂ ကျောင်း	၅၂၁
၁၂၆။	ဆေးလိပ်ဖြတ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ သားသို့	၅၂၅
၁၂၇။	မန္တလေး ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းအစ ဖြတ်ကျောင်းက	၅၂၉
၁၂၈။	ဆရာကို လွမ်းလို့မဆုံးနိုင်ပါကလား၊ ဆရာရယ်	၅၃၅
၁၂၉။	မှည့်ကြတဲ့ မြန်မာနာမည်	၅၃၉
၁၃၀။	ဝရီးယားယီများတဲ့ နယုန်လ	၅၄၁
၁၃၁။	မြန်မာမလေးတွေရဲ့ အမျိုးသားဝတ်စုံ	၅၄၃
၁၃၂။	ဆရာကိုလွမ်းလိုက်တာ	၅၄၇
၁၃၃။	ရဲဘော်ကြီး "တော်တော်" ကို လွမ်းပါဘိတော့တယ်	၅၅၁
၁၃၄။	၂၂ နှစ်သမီး ကလျာ	၅၅၃
၁၃၅။	သာသနာပိုင် ကဗျာဆရာ	၅၅၅
၁၃၆။	၂၀၀၇ ခုနှစ် နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ ခရီးစဉ်	၅၅၉
၁၃၇။	မန္တလေးသင်္ကြန် (၃)	၅၆၃
၁၃၈။	အမေ့ကိုပဲ ပြောပါရစေ	၅၆၉
၁၃၉။	မြန်မာလူမျိုးရဲ့ အလှူအတန်း	၅၇၃
၁၄၀။	မတူညီကြတဲ့ကွဲလွဲချက်ကလေးတွေကို ဆွေးနွေးချင်လို့	၅၇၇
၁၄၁။	လူချင်လိုက်တာ သေလုလို့	၅၈၁
၁၄၂။	မွေးနေ့လက်ဆောင်	၅၈၃
၁၄၃။	ကနေ့ လူတိုင်းရှိကြရမယ့်စိတ်ဓာတ်	၅၈၇
၁၄၄။	ရေးနိုင်သမျှ ရေးနေဦးမှာပါ	၅၈၉

■

ထုတ်ဝေသူရဲ့ အမှာ

'အမေ့ရှေးစကား' ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၁ နှစ်ကျော်က ကလျာမဂ္ဂဇင်းမှာ ၁၉၉၄ ကနေ ၂၀၀၇ ခုနှစ်ထိ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးအဖြစ် အမေလူထုဒေါ်အမာရေးလာခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးပေါင်း ၁၄၄ ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်က အမေ့ရှေးစကား ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲလို့ သုံးတွဲ ခွဲထုတ်ဝေခဲ့တာကို အခု တစ်စုတစ်စည်းတည်း စုပေါင်းထုတ်ဝေလိုက်တာပါ။

ဆောင်းပါးအများစုဟာ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုလှ့ဘောင် တစ်စတစ်စ ယိုယွင်းပျက်စီးနေတာများကို မကြည့်ချင်မြင်လျက်သား ဖြစ်နေတာကြောင့် စိတ်မချမ်းမြေ့ရှာနဲ့ ရေးသားခဲ့တာပါ။ တကယ်တော့ ဒီအကြောင်းအရာများဟာ မိဘများက သားသမီးများကို 'ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး၊ တိုးတိုးတစ်ဖုံ' ပြောဆိုဆုံးမရမယ့် စကားမျိုးတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ ကနေ့ခေတ်မှာ အိမ်ရှိလူကုန် ထွက်အလုပ်လုပ်နိုင်မှ ပါးစပ်လှုပ်နိုင်ကြတာမို့ မိသားစုဘဝဆိုတာ မရှိတော့ဘဲ။ မိဘတွေမှာ စားဝတ်နေရေးကို လုံးပန်းနေရတာကြောင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထမင်းဝိုင်း စကားဝိုင်းမှာ ပြောဆိုဆွေးနွေးဆုံးမချိန် မရတော့ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် အမေလူထုဒေါ်အမာက မိဘတွေကိုယ်စား ဆုံးမစကားပြောပေးထားတာပါ။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ငယ်စဉ်က အမေလူထုဒေါ်အမာ ဖြတ်သန်းကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးဘဝများကိုလည်း ဇာတ်သုတဖြစ်စဖွယ် 'ကျူကျူးရေပါ' ရေးသားထားတာကိုလည်း ဖတ်ကြရလိမ့်မယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း Globalization ဆိုတဲ့ ကမ္ဘာ့အနှံ့ဖြန့်ကြက်ရေးခေတ်ကြီးမှာ တစ်စတစ်စ ထိုးဖောက်ပျံ့နှံ့လာတဲ့ တိုင်းတစ်ပါးယဉ်ကျေးမှုတွေ၊ လေ့စရိုက်ထုံးတမ်းစဉ်လာတွေကိုလည်း 'မကောင်းရင်ပယ်၊ ကောင်းရင်တွယ်' ဖို့ သတိပေးဆုံးမထားပါတယ်။

အမေလူထုဒေါ်အမာ အသက် ၂၃ နှစ်သမီးက စွဲကိုင်လာခဲ့တဲ့ ကလောင်ကို အသက် ၉၀ ကျော်သည့်တိုင်အောင် လက်ကမချပါ။ 'တက်ကျိုးရင် လက်ထိုးလှော်မယ်' ဆိုတဲ့ ခွဲသတ္တိအပြည့်နဲ့ အနှစ် ၇၀ ကျော်တိုင်တိုင် 'ရွှေဒေါင်းတောင်ကလောင်တစ်မျိုးရယ်နဲ့ ပြည်ကောင်းအောင် ဆောင်မကိုး' ဆိုတဲ့ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းစိတ်ဓာတ် အားမာန် သန္နိဋ္ဌာန်များနဲ့ စာပေရေးသားလာခဲ့ပြီး အမေ့ရဲ့စာအများစုဟာ ပြည်သူ့အကျိုး နိုင်ငံ့အကျိုး သယ်ပိုးတဲ့စာတွေပါ။ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် အညီအယောက် အဆိပ်အတောက်စာများကို အမေ အလျှင်းမရေးခဲ့ပါ။ နောင်လာနောက်သား လူငယ်များကိုလည်း အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု၊ လူ့ယဉ်ကျေးမှုများကို ထိပါးစေမယ့်ကိစ္စများကို ရှောင်ရှားဖို့ ဆုံးမရာမှာလည်း အမေလူထုဒေါ်အမာက -

ခုခေတ်မှာတော့ ကျွန်မတို့မှာ တစ်အိမ်သားလုံး အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်မှုအတွက် ကိုယ်စီကိုယ်င လုံးပန်းနေကြရသူက များနေပြီဖြစ်လေတော့ ဆိုဆုံးမတယ် ဆိုတာသည်ပင်လျှင် စကားအဆန်းဖြစ်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အလွန်မြန်ဆန်တဲ့ အပြောင်းအလဲစီးပွားရေးပုံစံကြီးကြားထဲမှာ ကိုယ့်လူမျိုးရဲ့ စရိုက်ကောင်းလေးတွေ လူမှုပုံစံကောင်းလေးတွေ ကျန်သင့်သလောက် ကျန်ပါစေဦးတော့ ဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့ရေးမိတာများမို့ . . .။ တဲ့

စာရေးသူရဲ့မေတ္တာ စေတနာ၊ မုဒိတာတွေကို ထောက်ထားသောအားဖြင့် အနေရာရာမှာ ရှားပါးစပြုနေပြီဖြစ်တဲ့ **အမေ့ရှေးစကား သုံးတွဲ** ကို စုပေါင်းထုတ်ဝေလိုက်ရပါတယ်။

ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့စဉ် စာပေစိစစ်ရေးက ဖြတ်တောက်ပယ်ရှားခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးတွေ စာပိုဒ်တွေကို ပြန်လည်ဖြည့်စွက်ဖော်ပြထားတာမို့ အမေ့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို မလွဲမသွေရရှိနိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ထုတ်ဝေသူ